

Starší Paul V. Johnson
Sedmdesátník

Udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval

Zkoušky nás však nemají jen zkoušet. Jsou nesmírně důležité v procesu osvojování si božské podstaty.

Testy, zkoušky a soužení patří k pozemskému životu, i když někdy mohou být trýznivé. Ať už je to nemoc, zklamání, pokušení, ztráta milovaného, přírodní katastrofy nebo nějaké jiné utrpení, strast je součástí pozemského života. Mnozí by rádi věděli, proč musíme náročným výzvám čelit. Víme, že jedním z důvodů je poskytnout nám zkoušku víry, aby se ukázalo, učiníme-li vše, co nám Pán přikázal.¹ Pozemský život je našťastí dokonalým místem, kde zkouškám čelit – a překonávat je.²

Zkoušky nás však nemají jen zkoušet. Jsou nesmírně důležité v procesu osvojování si božské podstaty.³ Naložíme-li s těmito strastmi správně, budou posvěceny k našemu prospěchu.⁴

Starší Orson F. Whitney řekl: „Žádná bolest, již vytrpíme, žádná zkouška, kterou projdeme, není zbytečná. ... Vše, co vytrpíme a co přechkáme, zvláště pokud to přechkáme trpělivě, buduje náš charakter, očistuje naše srdce, rozšiřuje naši duši, a činí nás jemnějšími a dobročinnějšími. ... Právě zármutkem a utrpením, dřinou

a soužením získáváme vzdělání, které jsme si sem přišli osvojit.“⁵

U jednoho devítiletého chlapce nedávno objevili vzácnou rakovinu kosti. Lékař objasnil diagnózu a způsob léčby, který zahrnoval měsíce chemoterapie a závažnou operaci. Řekl, že to pro chlapce i jeho rodinu bude velmi obtížné období, ale dodal: „Lidé se mě ptávají: ‚Až léčba skončí, budu to pořád já?‘ A já jim říkávám: ‚Ne, to nebudete. Budete mnohem silnější. Budete úžasní!‘“

Občas se může zdát, že naše zkoušky se zaměřují na ty oblasti našeho života a naší duše, které zdánlivě zvládáme nejhůře. Záměrem těchto výzev je osobní růst, proto by nás nemělo překvapit, že zkoušky mohou být velmi osobní – téměř jako laserem naváděné na naše konkrétní potřeby nebo slabosti. Nikdo od nich není osvobozen, ani Svátí snažící se dělat to, co je správné. Někteří poslušní Svátí se mohou ptát: „Proč právě já? Já se snažím být dobrým! Proč Pán dovoluje, aby se to stalo?“ Pec strasti pomáhá

očisťovat i ty nejlepší Svaté tým, že spaluje nečistoty v jejich životě a zanechává za sebou ryzí zlato.⁶ I velmi bohatá ruda musí být pro odstranění nečistot tříbena. Být dobrými nestačí. Toužíme stát se podobnými Spasiteli, který se učil tím, že trpěl bolestmi, strastmi a pokušeními všeho druhu.⁷

Velmi rád slézám stezku Crimson Trail v kaňonu Logan. Převážná část stezky se táhne podél vrcholu vysokých vápencových skal a nabízí nádherný pohled na kaňon a údolí pod ní. Dostat se až na vrchol skal však není snadné. Stezka v té části stále stoupá a těsně před dosažením vrcholu narazí výletník na nejprudší část stezky, odkud je výhled na kaňon skryt za samotnými skálami. Konečné vypětí sil však určitě stojí za námahu, protože jakmile je výletník na vrcholu, otevře se mu výhled, který bere dech. Jediný způsob, jak to spatřit, je vyšplhat tam.

Vzor objevující se v písmech i v životě ukazuje, že ty nejtemnější a nejnebezpečnější zkoušky často přicházejí těsně před úžasnými událostmi a ohromným růstem. „Po mnohém soužení přicházejí požehnání.“⁸ Děti Izraele byly u Rudého moře obklíčeny, než se před nimi moře roze-stoupilo.⁹ Nefi čelil nebezpečí, zlobě svých bratrů a četným neúspěchům, než se mu podařilo získat mosazné desky.¹⁰ Josepha Smitha uchvátila zlá moc takové síly, až se mu zdálo, že je odsouzen k naprostému zničení. Když už byl téměř připraven propadnout zoufalství, použil veškerou svou moc, aby zvolal k Bohu, a právě v té chvíli ho navštívili Otec a Syn.¹¹ Zájemci často čelí protivenství a soužení před svým křtem. Matky vědí, že těžkosti porodu předcházejí zázrak narození. Znovu a znovu vidíme, jak po těžkých zkouškách následují nádherná požehnání.

Když bylo mé babičce asi 19 let, vážně onemocněla. Později řekla: „Nemohla jsem chodit. Levé chodidlo jsem měla po několika měsících strávených na lůžku zdeformované. Kostí byly měkké jako houba, a když jsem dala nohu na zem, měla jsem pocit, jako bych dostala ránu proudem.“¹² Zatímco byla upoutaná na lůžko, v době největšího utrpení dostala brožurku o

Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů, kterou si prostudovala. Obrátila se a dala se pokřtít. Často nás určité výzvy pomáhají připravit na něco nesmírně důležitého.

Uprostřed problémů je téměř nemožné porozumět tomu, že nadcházející požehnání zdaleka převáží bolest, ponížení nebo žal, kterými v té době procházíme. „Každé pak

trestání, když přítomné jest, nezdá se býti potěšené, ale smutné, než potomť rozkošné ovoce spravedlnosti přináší těm, kteříž by v něm pocvičeni byli.“¹³ Apoštol Pavel učil: „Nebo toto nynější lehoučké ssoužení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí.“¹⁴ Je zajímavé, že apoštol Pavel používá výraz „lehoučké ssoužení“. Vychází to od člověka, který byl bit, kamenován, vězněn, který ztroskotal, a který zakusil mnohé další zkoušky.¹⁵ Pochybuji, že by mnozí z nás své soužení nazvali lehoučkým. Přesto jsou naše strasti ve srovnání s požehnáními a růstem, které nakonec obdržíme v tomto životě a na věčnosti, vskutku lehoučké.

Testy, zkoušky a soužení sami nevyhledáváme. Naše individuální cesta životem nám jich poskytne přesně tolik, kolik potřebujeme. Mnohé zkoušky jsou přirozenou součástí smrtelné existence, hrají však v našem pokroku důležitou úlohu.

Když se Spasitelova služba ve smrtelnosti blížila konci, vytrpěl nejtěžší ze všech zkoušek všech dob – nesmírné utrpení v Getsemanech a na Golgotě. To předcházelo slavnému Vzkříšení a příslibu, že všechno naše utrpení jednoho dne skončí. Jeho utrpení bylo podmínkou pro prázdný hrob onoho velikonočního rána a pro naši budoucí nesmrtelnost a věčný život.

Někdy se chceme rozvíjet bez překážek a osvojovat si sílu bez zápasu. Pokud si zvolíme snazší cestu, k růstu nedojde. Zcela chápeme, že atlet, který se vyhýbá tvrdému tréninku, se nikdy nestane světovou špičkou. Musíme si dát pozor, abychom neodmítali to, co nám pomáhá osvojit si božskou podstatu.

Ani jediná ze zkoušek a soužení, kterým čelíme, není nad naše síly, neboť máme přístup k pomoci od

skrze toho, kterýž nás zamiloval.“²⁰

Vím, že Bůh žije, a že Jeho Syn, Ježíš Kristus, žije. Vím také, že skrze Jejich pomoc můžeme „udatně“ vítězit nad souženými, kterým v tomto životě čelíme. Můžeme se stát takovými, jako jsou Oni. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz 1. Petrova 1:6–8; Abraham 3:25.
2. Viz 1. Petrova 2:20.
3. Viz 2. Petrova 1:4.
4. Viz 2. Nefi 2:2.
5. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
6. Viz Izaiáš 48:10; 1. Nefi 20:10.
7. Viz Alma 7:11–12.
8. Nauka a smlouvy 58:4.
9. Viz Exodus 14:5–30.
10. Viz 1. Nefi 3–4.
11. Viz Joseph Smith–Životopis 1:15–17.
12. Amalie Hollenweger Amacherová, nevydané dějiny ve vlastnictví autora.
13. Židům 12:11.
14. 2. Korintským 4:17.
15. Viz 2. Korintským 11:23–28.
16. Viz Filipenským 4:13.
17. Robert D. Hales, „Smlouva křtu: Být v království a z království“, *Liahona*, leden 2001, 6.
18. Alma 36:3.
19. Matouš 25:21.
20. Římanům 8:35, 37.

Pána. Skrze Krista, který nás posiluje, můžeme zvládnout všechny věci.¹⁶

Poté, co se starší Robert D. Hales zotavil z těžkých zdravotních problémů, na generální konferenci řekl: „Při několika příležitostech jsem říkal Pánovi, že již jsem se zajisté naučil těm poznatkům, jimž jsem se naučit měl, a že již nebude nutné, abych snášel další utrpení. Zdálo se, že tyto naléhavé prosby nepřinášejí žádnou pomoc, neboť mi bylo dáno jasně najevo, že v tomto tříbicím procesu zkoušení je třeba vytrvat v Pánově čase a Pánovým vlastním způsobem. [Poznal jsem,] že při zvládání těchto zkoušek a soužení nebudu ponechán osamocen, ale že o mne budou pečovat strážní andělé. Byli někteří, již měli blízko k andělům, a to v podobě lékařů, ošetřujících sester a především mé drahé společnice Mary. A příležitostně, když si to přál Pán, měl jsem být utěšován návštěvami nebeských zástupů, jež přinášely v čase potřeby útěchu a věčné uklidnění.“¹⁷

Nebeský Otec nás miluje, a my víme, že „každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude mít ve zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude

pozvednut posledního dne“.¹⁸ Až se jednoho dne ocitneme na druhé straně závoje, budeme chtít víc, než jen aby nám někdo řekl: „Tak, máš hotovo.“ Byli bychom raději, kdyby nám Pán řekl: „To dobře, služebníče dobrý a věrný.“¹⁹

Mám rád Pavlova slova:

„Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zarmoucení-li, aneb úzkost, neb protivenství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečností, čili meč? ...

Ale v tom ve všem udatně vítězíme,

Bukurešť, Rumunsko

